

[Thisted Knudsen.]

gældende for lidt siden. Det ærede medlem rettede et ret voldsomt angreb på håndværkerne og antydede, at der fandt misbrug sted. Nu kunne denne betragtning måske være rigtig, hvis det var sådan, at den nuværende licitationsordning fremkaldte udelt tilfredshed hos de danske håndværkere, men det ærede medlem burde vide, at dette jo slet ikke er tilfældet. Der er jo mange håndværkere i dette land, der ønsker så hurtigt som muligt at få en anden ordning på dette område, men de kan ikke klare problemet selv, de må have det offentlige hjælp. Jeg indrømmer, at denne licitationsordning lider af mange, mange svagheder; det viser sig bl. a. deri, at det bogstaveligt talt kun er det offentlige og det offentligt støttede boligbyggeri, der anvender licitationsformen i dag; alle private bruger stort set en helt anden fremgangsmåde, og det viser i virkeligheden systemets svaghed.

Men jeg kan ikke være enig i de betragtninger, der er gjort gældende, også af det ærede medlem hr. Søren Olesen før, at staten ikke i denne sag har noget ansvar. Jeg kan ikke dele den betragtning, at staten i dette tilfælde har optrådt fair, for det har den efter min opfattelse ikke. Staten burde efter min opfattelse være gået den vej i denne sag ikke at have udstedt nogen licitationserklæring — ganske roligt; så var tilbudene kommet ind, de var blevet forhåndsreguleret, men der havde alligevel været den konkurrence, som man med rimelighed i øjeblikket kan forlange, og så havde man kunnet tage det billigste tilbud uden nogen som helst vanskelighed. Jeg mener, at med den form, licitationserklæringen har, bliver man ved at underskrive en sådan forpligtet. Det ærede medlem hr. Anker Lau citerede før noget af teksten fra denne erklæring; med formandens tilladelse vil jeg gerne gøre det samme. Der står som begyndelse, at man erklærer sig indforstået med, at der for afgivelsen af tilbud ved den og den berammede licitation gælder nedenstående regler; disse regler forpligter man sig til at overholde; man forpligter sig endvidere til hverken nu eller senere at overdrage arbejdet til en håndværker, hvis bud er udskudt, eller, forinden afgørelse foreligger, til en håndværker, hvis bud begæres udskudt. Jeg er enig med det ærede medlem hr.

Anker Lau i, at denne erklæring, når den underskrives af statsbanerne, gælder for hele licitationen. (*Ministeren for offentlige arbejder* [Carl Petersen]: Det er jeg ikke enig i!). Nej, det er den højtærede minister ikke enig med mig i, men det er en fejl. Jeg mener, at forholdet ganske simpelt er dette, at når staten underskriver en sådan erklæring, bliver man ikke alene juridisk bundet, men også moralsk bundet. Hvis man endelig i denne sag ville have gjort noget, når man fik at vide, at nogle ville blive udskudt, synes jeg, statsbanerne havde optrådt mere fair overfor håndværkerne, om man var gået til dem og havde sagt: nu er forholdet dette, at I vel kan udskyde, men vi har den opfattelse, at det kooperative ikke kan udskydes; skal vi snakke om, om vi så ikke skal tage den billigste? Det havde efter min opfattelse været mere fair end at benytte denne situation til det, man i virkeligheden gør. Jeg er derfor slet ikke enig i den betragtning, at man har optrådt fair. Jeg synes, licitationen er forkert tilrettelagt; det er noget andet; men når man endelig havde tilrettelagt den sådan, mener jeg, at staten var juridisk og moralsk bundet til at følge de regler, den havde bundet sig til. Der ligger den fejl, man i denne sag har begået.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Medens denne sag vel startede som et spørgsmål mellem de utilfredse opponenter og min kollega trafikministeren, er søgelyset efterhånden ganske langsomt blevet drejet over på mig og handelsministeriet og prisdirektoratet, idet man benytter Slagelse-sagen som udgangspunkt for at drage prisdirektoratets praktiske og principielle synsmåder i tvivl. I den anledning retter man forskellige spørgsmål til mig.

Ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, mente, at de regler, der foreligger ved disse problemers afgørelse, ikke er entydige, og han mente, at en klaring kunne bringes tilveje ved, at man fra handelsministeriets side afgav en redegørelse i sagen, en ændret retningslinie, eventuelt måske i form af et brev fra handelsministeren. Det ærede medlem hr. Anker Lau drog også priskontrolrådets fortolkning i tvivl; han mente, at for så vidt det var den juridiske holdbarhed, der var